

Σπήλαιο Ερμῆ ἄρθρο 1871

Ἔτος Θ'. Ἀριθ. 2254 Ἀθήναι 1871. Τρίτη 31 Αὐγούστου

ΠΑΛΙΤΤΕΝΕΣΙΑ

(Ἐπιπέδη στήλη, ἕως ἡμ. 12) Ἀπόστολὴ Ἐκδομένη ἑξῆς τῆς ἐβδομάδος. (Ἐπιπέδη στήλη, ἕως ἡμ. 14) Ἐπιπέδη στήλη, ἕως ἡμ. 14

Τὸ ἀποστέλλεται καὶ ἀποστέλλεται | πρὸς τὴν ἑξῆς Τὸ 1862 ἀποστέλλεται ἀποστέλλεται

Ἀρχαιολογικά.

Ὁ ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας σταλείς πρὸ μηνὸς εἰς Πελοπόννησον ἐπιθεωρητὴς τῶν ἀρχαιοτήτων Ἄντ. Π. Βλαστός ἐπισκέφθη πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ ἐν τῇ Κυλλήνῃ, ἐν θέσει αὐτοῦ πουλιῦ ὁ ὄχθος ἀνακαλυφθὲν νεωστί σπήλαιον, καὶ πρὸ ἐβδομάδων ἐπεμψε περὶ αὐτοῦ ἔκθεσιν εἰς τὸ συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας. Τῆς ἐκθέσεως ταύτης τὸ μὲν ἄλλο μέρος τὸ διαλομβάνον περὶ τῶν διαστάσεων καὶ τῆς εἰς πλείονα χωρίσματα διαιρέσεως τοῦ σπήλαιου, τῆς δυσκόλου εἰς αὐτὸ καθέδου, τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων ἐν αὐτῷ σταλακτιτῶν καὶ σταγματῶν, τῶν οὕτω κατασκευασμένων ὑπὸ τῆς φύσεως, ὥστε νὰ ὁμοιάζωσιν ἀγάλματα καὶ ἀρχιτεκτονήματα,

τοῦτο λέγομεν τὸ μέρος, ὡς καὶ τὸ περὶ τῶν πρὸ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Α. Βλαστοῦ ἀνακαλύψαντων ὑπὸ ἰδιωτῶν ἐν τῷ σπηλαίῳ εἰδωλίων ἐξ ὀπῆς γῆς καὶ ἀγγείων καὶ ἄλλων μικρῶν ἀρχαίων παραλείπομεν, διότι ἐν γένει δὲν λέγει πολὺ διάφορα τῶν ἤδη ἐν ἐφημερίδι δημοσιευθέντων. Ἀνακοινῶμεν δε εἰς τοὺς φιλορχαίους τινὰ περὶ τῶν ἐν τῷ σπηλαίῳ ἀρχαίων ἐλληνικῶν ἐπιγραφῶν, ὡς ὁ Βλαστός ἐπὶ ἐνός ἐν τῷ δευτέρῳ χωρίσκει σκληροῦς ἢ βωμοειδοῦς ἀπολιθώματος ὡς καὶ ἐν τῇ εἰσοδῶν εἰς τὸ γ'. χωρίσμα παρτήσῃ καὶ ἀντέγραψε, λαβὼν καὶ χάρτινα αὐτῶν ἐκτυπώματα μετ' οὐ μικρῆς, ὡς λέγει, δυσκόλης διότι, ἐκτὸς τῆς ὑγρασίας καὶ τῆς ἀνωμαλίας τοῦ τόπου, εἶναι ἔτι ἡ μίᾳ ἐπιγραφῇ ὀριζόντιος, ἡ δὲ ἐπ' αὐτῆς κίβητος, ἄλλαι πλάγαι καὶ λοξαί, ἐξ οὗ πολλὴ ἡ σύγχυσις. Εἶναι δὲ αὐτῶν πολὺ πλῆθος καὶ δηλοῦσι ὀνόματα τῶν ἐπισκεψαμένων ποτὲ τὸ σπήλαιον αἰδῶν καὶ γυναικῶν. Τὸ μέγεθος τῶν ἐγκεκαργμμένων γραμμάτων διάφορον, τινὰ ἕως 0,20 γαλλικοῦ μέτρου. Ὁ χαρακτὴρ τῶν πάντων ἀρχαίος, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον τοῦ ε' καὶ τοῦ στ'. περίπου πρὸ Χριστοῦ αἰῶνος. Ἰδοῦ τινὰ τῶν ἀσφαλῶς ἀναγνωσθέντων.

1. Τελαύγες (=Τηλαύγης). — 2. Εὐθυλλος. — 3. Ἀριστομειδῆ. — 4. Εὐθύρρον (σ=ω) — 5. Λαθίνης Ἀρκάς. — 6. Φιλόνικος Ἀλκωμένιος ἀνεθε(τ)ο. — 7. Πιστοξίνα.

Ἐκ τοῦ βήματος τοῦ ἐν τῇ προτελευταίᾳ ἐπιγραφῇ, τῇ ἀνηκίῳ εἰς τὸν δ' αἰῶνα, δύναται νὰ συμπερανθῇ, ὅτι καὶ ἀναθήματα ποτὲ ἀνετίθεντο εἰς τὸ σπήλαιον τοῦτο, ἂν καὶ οὐδεμίᾳ πρόκειται ἡμῖν πληροφορία περὶ ὑπάρξεως ἐν αὐτῷ σηκῶν ἢ νυμφῶν (niches). Πιθανολογεῖται ὁμοίως, ὅτι θὰ ἦτό ποτε καὶ αὐτὸ, ὡς ἄλλα τῆς ἀρχαιότητος σπήλαια, καθιερωμένον εἰς τινὰ θεότητα.

Τοσαῦτα εἰδῶ σήμερον τὰ πλείοτα καὶ ἀκριβέστερα εἶναι ἄλλου τόπου καὶ γρόνου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 αὐγούστου 1871. Σ. Α. Κ.